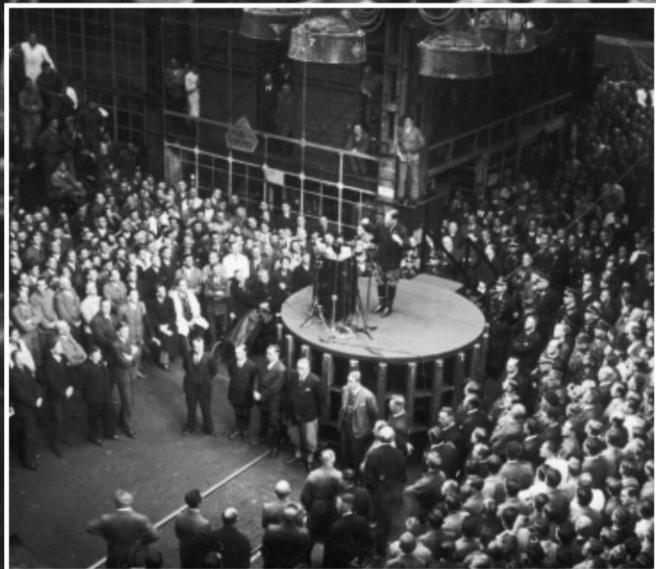
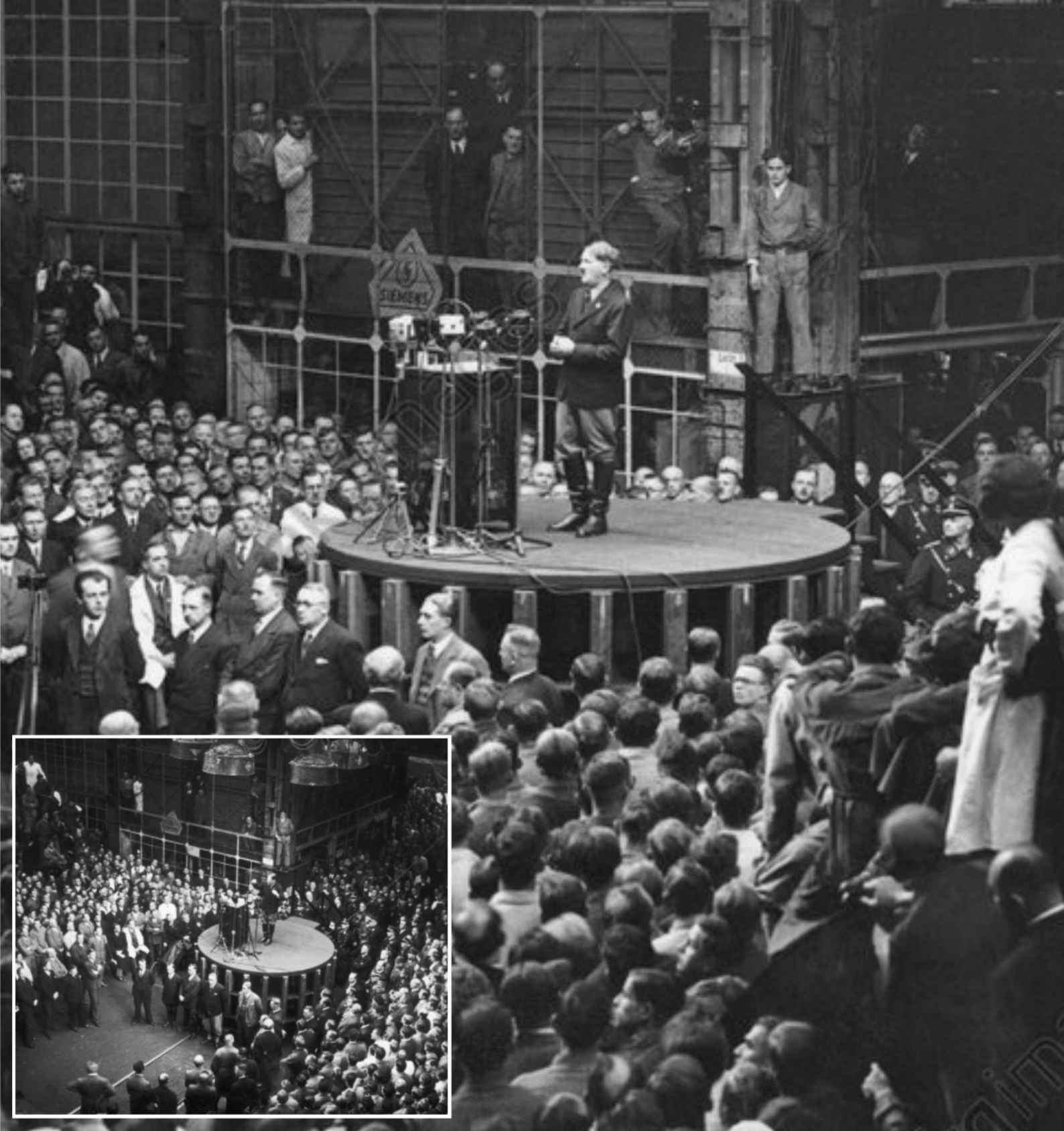

10 Νοεμβρίου, 1933

Ομιλία του Αρχηγού και Καγκελάριου
του Ράιχ, Αδόλφου Χίτλερ,
στους εργάτες Siemens-Schuckert-Werke
στο Σπάνταου του Βερολίνου
στα πλαίσια της ψηφοφορίας της 12ης Νοεμβρίου

10 Νοεμβρίου 1933

**Ομιλία του Καγκελάριου του Ράιχ και Αρχηγού
Αδόλφου Χίτλερ προς τους εργαζόμενους
της Siemens-Schuckert-Werke
στο Σπάνταου του Βερολίνου
στο τέλος της μεγάλης προεκλογικής
εκστρατείας για τη γερμανική τιμή και την
κοινωνική ισότητα**

**Προσφώνηση από τον Υπουργό Προπαγάνδας και
Διαφωτισμού Δρ. Γιόζεφ Γκαίμπελς**

Δρ. Γκαίμπελς:
Αρχηγέ μου,...

...το εργατικό δυναμικό του εργοστασίου της Siemens και, μαζί του, ολόκληρος, ο δημιουργικός Γερμανικός λαός σας ευχαριστεί που ήρθατε, αυτή τη στιγμή των αποφάσεων για τον αγώνα μας για τη γερμανική τιμή και για μια πραγματική ειρήνη στην Ευρώπη και ήρθατε εδώ, για να μιλήσετε στους εργαζόμενους και στο Γερμανικό λαό.

Ο Γερμανικός λαός σας υπόσχεται με ακλόνητη πίστη να σταθεί κοντά σας σε αυτόν τον αγώνα και ότι και αν γίνει, να υπερασπιστεί τη γερμανική τιμή, τα ίσα δικαιώματα των γερμανών και την ειρήνη της Ευρώπης.

Ο Αρχηγός έχει το λόγο.

Αδόλφος Χίτλερ:
Γερμανοί εθνοσύντροφοι και εθνοσυντρόφισσες!
Γερμανοί μου εργάτες!

Εάν σήμερα μιλάω σ' εσάς και μ' αυτό τον τρόπο μιλάω σε εκατομμύρια άλλους Γερμανούς εργάτες και εργάτριες, τότε έχω το μεγαλύτερο δικαίωμα σε αυτό από οποιονδήποτε άλλο. Κι εγώ ο ίδιος βγήκα μέσα από εσάς, κάποτε κι εγώ ο ίδιος βρισκόμουν ανάμεσά σας, ήμουν ανάμεσά σας στα τεσσεράμισι χρόνια του πολέμου και τώρα μιλώ μόνο, σε εσάς τους οποίους ανήκω, με τους οποίους εξακολουθώ ακόμη και σήμερα να αισθάνομαι συνδεδεμένος και για τους οποίους εν τέλει παλεύω. Γιατί για μένα ο αγώνας δεν θα ήταν απαραίτητος. Ούτε θα τον καθοδηγούσα για μια τάξη ή για ένα ιδιαίτερο κοινωνικό στρώμα. Καθοδηγώ τον αγώνα για τα εκατομμύρια της μάζας του γενναίου, ευσυνείδητου, εργατικού και δημιουργικού λαού μας.

Απευθύνομαι σε εσάς σε μια ιστορική στιγμή. Κάποτε ο γερμανικός λαός απέτυχε σε μια τέτοια στιγμή· οι συνέπειες ήταν τρομερές. Δεν θέλω ο γερμανικός λαός να κάνει το ίδιο λάθος για δεύτερη φορά. Οι συνέπειες θα ήταν και πάλι θλιβερές για πολλά, πολλά χρόνια.

Στη νιάτα μου ήμουν εργάτης σαν κι εσάς, και μετά άρχισα σιγά-σιγά με σκληρή δουλειά, με διάβασμα και, μπορώ να πω, και με πείνα να εξελίσσομαι. Όμως στην ενδόμυχη φύση μου έχω παραμείνει πάντα αυτό που ήμουν πριν.

Όταν μετά τον πόλεμο μπήκα στην πολιτική ζωή, το έκανα με την πεποί-

θηση ότι ο λαός μας ήταν άσχημα συμβουλευμένος από την πολιτική ηγεσία του, με την πεποίθηση ότι ο γερμανικός λαός σαν αποτέλεσμα αυτής της κακής ηγεσίας θα έβλεπε ένα τρομερό μέλλον μπροστά του. Εκείνη την εποχή το έκανα με την αμέριστη δικαιολογία, γιατί δεν ήμουν ένας από αυτούς που ήταν κατά κάποιο τρόπο υπεύθυνοι για τον πόλεμο. Ήμουν τόσο υπεύθυνος για τον πόλεμο όπως οποιοσδήποτε από εσάς· γιατί τότε ήμουν ακριβώς όπως κι εσείς ένας ανώνυμος, όπου η μοίρα μεταβάλλεται σε καθημερινότητα. Ωστόσο, δεν ήμουν ανάμεσα σε αυτούς που αντιτάχθηκαν στο ίδιο τους το έθνος εκείνη την εποχή. Ήμουν πεπεισμένος, ότι πρέπει να αγωνιστούμε για τη μοίρα του έθνους, αν δεν θέλαμε όλος ο λαός αργά ή γρήγορα να υποφέρει τρομερά. Αυτό ήταν εκείνο, που με διαχώρισε από τους άλλους, οι οποίοι την κρίσιμη στιγμή στράφηκαν εναντίον της Γερμανίας.

Όταν τελείωσε ο πόλεμος, σαν στρατιώτης του μετώπου, πήρα το δικαίωμα να εκπροσωπήσω αυτό που είχα αναγνωρίσει ως σωστό. Ποτέ πριν δεν είχα μιλήσει και δεν είχα συμμετάσχει σε καμία κοινοβουλευτική δραστηριότητα. Ήμουν ένα άτομο που απλώς κέρδιζε το καθημερινό του ψωμί.

Μόνο όταν είδα μετά το τέλος του πολέμου, ότι η πολιτική ηγεσία δεν τηρούσε αυτά που είχε υποσχεθεί στο έθνος, αλλά έκανε το αντίθετο, τότε στράφηκα προς το λαό και συνεργάστηκα με έξι άλλους ασημαντους εργάτες και ίδρυσα ένα κίνημα με τις δικές του πεποιθήσεις, ότι η άποψη ότι μπορεί να βελτιωθεί η μοίρα ακόμη και μιας τάξης μέσω της πάλης των τάξεων μεταξύ τους, είναι λάθος. Έχουμε βιώσει αυτήν την πλάνη, σε μεγάλη κλίμακα, και σε ολόκληρο τον κόσμο, πιο ξεκάθαρα στη Συνθήκη Ειρήνης των Βερσαλλιών.

Αυτή η συνθήκη βασίζεται σε δύο βασικές λανθασμένες θέσεις.

Πρώτον: το αποτέλεσμα ενός πολέμου, στον οποίο φυσικά πάντα πρέπει να υπάρχει νικητής και ηττημένος, μπορεί να υπάρχει για τους αιώνες μόνο ο έγκυρος νομικός κανόνας στη ζωή των εθνών δηλαδή, ο ένας, ο νικητής, θα μπορεί να έχει πάντα το δίκιο και ο ηττημένος το άδικο. Αυτή είναι μια ανυπόστατη θέση στην οποία δεν μπορεί να οικοδομηθεί καμία διεθνής κοινότητα.

Η δεύτερη θέση, η οποία είναι εξίσου λανθασμένη, είναι να πιστεύουμε ότι ένας λαός βρίσκεται σε καλύτερη κατάσταση σε όσο χειρότερη κατάσταση βρίσκεται ένας άλλος. Ένα τεράστιο λάθος!

Αυτές οι δύο θέσεις, στις οποίες βασίστηκε η Συνθήκη των Βερσαλλιών, επέδρασαν με ένα καταστροφικό τρόπο, όχι μόνο στους Γερμανούς, αλλά

και στα άλλα έθνη. Ο κόσμος δεν έχει ειρηνεύσει, όπως δήλωναν τότε, αντίθετα, ο κόσμος έχει βυθιστεί σε ολοένα και νέες διαμάχες και συνεχώς νέες συγκρούσεις. Και εξίσου ανόητη ήταν η δεύτερη σκέψη της επιβάρυνσης της οικονομίας ενός μεγάλου έθνους από τη μία με αφόρητα βάρη και από την άλλη η καταστροφή της, διακόπτοντας όλες τις δυνατότητές της. Στη συνέχεια, είδαμε ότι, για να εκπληρώσει τις οικονομικές της υποχρεώσεις, η Γερμανία αναγκάστηκε να πέσει στην εξαγωγική αγορά κάτω από όλους τους όρους και ότι τότε ξεκίνησε ο σκληρότερος διεθνής ανταγωνισμός, ότι το πολιτικό χρέος μετατράπηκε σταδιακά σε οικονομικό χρέος και οι πληρωμές των τόκων είχαν ακριβώς τις ίδιες συνέπειες με την υπηρεσία συνεισφορών στο παρελθόν.

Στη συνέχεια, είδαμε πώς έγινε ο εξορθολογισμός, πώς σώθηκαν εκατομμύρια άνθρωποι, πάντα καθοδηγούμενοι από μια σκέψη: Πρέπει να εξάγουμε με κάθε κόστος, για να αποκτήσουμε ξένο νόμισμα. Η εσωτερική αγορά σταδιακά καταστράφηκε και εμφανίστηκε ο στρατός των εκατομμυρίων ανέργων. Είχα συνειδητοποιήσει, εθνοσύντροφοί μου, ότι δεν θα βγούμε από αυτήν την τρέλα, όσο ανεχόμαστε την ίδια τρέλα στο εσωτερικό μας. Αυτό που υποστηρίχθηκε σε μεγάλη κλίμακα, τα δύο διαφορετικά δικαιώματα των εθνών, η θεωρία, ότι ένας λαός πρέπει οικονομικά να πηγαίνει άσχημα για να μπορεί ένας άλλος να ζήσει – αυτή τη θεωρία τη διακηρύξαμε ανάμεσα μας με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

Τότε ποια είναι η διαφορά μεταξύ της θεωρίας της ταξικής πάλης και της θεωρίας αυτής της πάλης μεταξύ των εθνών;

Είναι το ίδιο! Η ίδια τρέλα να σκεφτόμαστε ότι η μία τάξη θα μπορούσε να γίνει καλύτερη όταν η άλλη γίνεται χειρότερη.

Εκείνη την εποχή ήμουν μέσα μου πεπεισμένος ότι ο λαός πρέπει να συνευρίσκεται πάνω από τις τάξεις. Ήταν φυσικό, ότι πολλοί που είχαν συμφέροντα θα στρέφονταν εναντίον του. Ήταν κατανοητό ότι οι οργανώσεις που απαρτίζουν τις τάξεις θα αντιστεθούν σε αυτό. Αλλά δεν μπορούμε να αφήσουμε το λαό να χαθεί επειδή αυτές οι οργανώσεις θέλουν να ζήσουν. Διότι ένας λαός δεν ζει για θεωρίες, ούτε για προγράμματα, ούτε για οργανώσεις, αλλά όλα αυτά πρέπει να υπηρετούν τη ζωή ενός λαού και σήμερα βιώνουμε ότι και η διαμάχη των εθνών μεταξύ τους καλλιεργείται κι αυτή από συγκεκριμένα ενδιαφερόμενα μέρη.

Η διαμάχη μεταξύ των εθνών και το μίσος μεταξύ τους καλλιεργούνται από πολύ συγκεκριμένα ενδιαφερόμενα μέρη. Πρόκειται για μια μικρή, χωρίς ρίζες κλίκα διεθνιστών, που ξεσηκώνει τους λαούς τον ένα εναντίον του άλλου και δεν θέλει να

ηρεμήσουν. Αυτοί είναι οι άνθρωποι, που το σπίτι τους είναι παντού και πουθενά, που δεν έχουν καμιά γη και έδαφος στο οποίο να μεγάλωσαν, αλλά σήμερα μπορεί να ζουν στο Βερολίνο, αύριο μπορεί να βρίσκονται στις Βρυξέλλες, μεθαύριο στο Παρίσι και στη συνέχεια πάλι στην Πράγα ή στη Βιέννη ή στο Λονδίνο, και όπου νιώθουν σαν στο σπίτι τους.

Φωνή ακροατή: *Οι Εβραίοι!*

Είναι οι μόνοι που μπορούν πραγματικά να αντιμετωπιστούν σαν διεθνιστικά στοιχεία, επειδή μπορούν να κάνουν τις επιχειρήσεις τους οπουδήποτε, αλλά ο λαός δεν μπορεί καθόλου να τους ακολουθήσει, ο λαός είναι μάλιστα αλυσοδεμένος με την γη του, είναι αλυσοδεμένος με την πατρίδα του, δεσμεύεται με τις δυνατότητες επιβίωσης του κράτους του, του έθνους. Ο αγρότης είναι αφοσιωμένος στη γη του. Ο εργάτης είναι προσκολλημένος στο έργο του. Εάν καταστραφεί, από πού θα βοηθηθεί; Τι σημαίνει σήμερα η διεθνής αλληλεγγύη των τάξεων; Αυτά είναι απλές θεωρίες σε μια εποχή που η ανάγκη ουρλιάζει παντού και οι λαοί αγωνίζονται σκληρά για την ύπαρξή τους. Η δύναμη όλων μας δεν βρίσκεται σε αυτό το διεθνές φάντασμα, η δύναμη όλων μας βρίσκεται στην πατρίδα μας.

Το να ξυπνήσω και να δυναμώσω αυτή τη δύναμη ήταν πάντα ο στόχος μου. Γι' αυτό δημιούργησα ένα εντελώς νέο κίνημα, που έπρεπε να χτίσει μια νέα κοινότητα από την αρχή πάνω από όλα τα φαινόμενα της αποσύνθεσης. Γιατί δεν καταλαβαίνω ότι ένας λαός πρέπει να χαθεί επειδή ορισμένες οργανώσεις μπορούν να ζήσουν μόνο από αδελφοκτόνο αγώνα. Ενάντια σ' αυτό ξεκίνησα τον αγώνα μου και έθεσα ένα πρόγραμμα βάσει του οποίου το άτομο, η τάξη του, η καταγωγή του και η προέλευσή του, η θέση εργασίας του ή ο πλούτος του δεν έχουν καμία σημασία. Όλα αυτά είναι εφήμερα, είναι ασήμαντα συγκρινόμενα με στη συνεχή ύπαρξη του έθνους. Το ίδιο το έθνος, αυτό είναι η αιώνια πηγή και το αιώνιο πηγάδι, που δίνει πάντα νέα ζωή και αυτή η πηγή πρέπει να διατηρείται υγιής.

Τι σημαίνει για μένα μια θεωρία, όταν βλέπω 7 εκατομμύρια ανέργους; Θα ήσασταν ευτυχισμένοι αν εκφωνούσα θεωρίες; Πρώτα πρέπει να προσπαθήσω να σας δώσω ψωμί και δουλειά. Ήξερα ότι θα μπορούσα να επιλύσω αυτό το πρόβλημα μόνο αν μπορούσα να συγκεντρώσω όλη τη δύναμη του έθνους γι' αυτό το στόχο. Ήταν σαφές ότι ένα τέτοιο πρόγραμμα, στο οποίο ο εθνικοσοσιαλισμός πρέπει να συνδυαστεί με τον σοσιαλισμό, δεν θα πραγματοποιηθεί σε λίγα χρόνια, ότι απαιτείται μεγάλη εκπαίδευση, και ότι αυτό το μελλοντικό κράτος πρέπει να εκπαιδεύσει τους ίδιους τους ανθρώπους. Ξεκίνησα με έξι ή επτά άνδρες.

Σήμερα είναι το μεγαλύτερο γερμανικό κίνημα, όχι τυχαία και όχι επειδή ήταν ένα εύκολο μονοπάτι για μένα, αλλά επειδή οι ιδέες στις οποίες βασίστηκα είναι σωστές. Αυτός ήταν ο μόνος λόγος για τον οποίο κατάφεραν να επικρατήσουν.

Διότι μπορείτε να καταλάβετε πολύ καλά, εργάτες μου, ότι αν ένας άνδρας από την δική σας περίπτωση, ξεκινήσει ένα κίνημα, δεν θα του 'ρθει η επιτυχία ουρανοκατέβατη· αυτό είναι αυτονόητο. Χρειάζεται μεγάλη επιμονή και απίστευτη θέληση ακόμη και για να ξεκινήσετε αυτό το έργο. Και θα ήθελα να σας πω σήμερα: Αν είχα αυτήν την πίστη, την είχα μόνο επειδή γνώριζα το λαό και επειδή δεν αμφέβαλα ποτέ για την ποιότητα του γερμανικού λαού. Δεν ήταν τα στρώματα των διανοουμένων που μου έδωσαν το κουράγιο να ξεκινήσω αυτό το γιγαντιαίο έργο, αλλά, μπορώ να πω ότι αυτό το κουράγιο το πήρα μόνο γιατί γνώριζα δύο στρώματα, τον αγρότη και τον Γερμανό εργάτη.

Ήξερα ότι αυτά τα δύο στρώματα θα γίνουν κάποτε οι βασικοί άξονες του νέου Ράιχ και ότι σ' αυτά στη συνέχεια θα ενταχθούν από μόνα τους ακόμη και τα στρώματα των πνευματικά εργαζομένων. Ένα γιγαντιαίο πρόγραμμα! Και όταν με κάλεσαν στις 30 Ιανουαρίου μετά από 14 χρόνια σκληρού αγώνα, είχα μόνο μία επιθυμία να εκπληρώσω αυτό το μεγάλο έργο. Τι σημαίνει για μένα ένας τίτλος; Δεν χρειάζομαι κανένα τίτλο! Το όνομά μου, το οποίο απέκτησα μόνος μου, είναι ο τίτλος μου. Θέλω απλώς να με επιβεβαιώσουν κάποτε οι μεταγενέστερες γενιές, ότι έχω κάνει μια αξιοπρεπή και ειλικρινή προσπάθεια για να πραγματοποιήσω το πρόγραμμά μου. Σ' αυτούς τους εννέα μήνες δουλέψαμε και πετύχαμε σπουδαία πράγματα.

Ίσως θα υπάρχουν κάποιοι από εσάς που δεν μπορούν να με συγχωρήσουν για την διάλυση των μαρξιστικών κομμάτων, αλλά φίλοι μου, έχω διαλύσει και τα άλλα κόμματα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο! Δεν έχω εξαλείψει την εκπροσώπηση του εργατικού δυναμικού. Όχι, έχω καταργήσει την εκπροσώπηση όλων των τάξεων. Ποτέ δεν είπα, ότι σε αυτό το νέο κράτος ο εργαζόμενος δεν πρέπει πλέον να έχει εκπροσώπηση. Αντιθέτως είμαι πεπεισμένος ότι μόνο τα ίσα δικαιώματα όλων μπορούν να δημιουργήσουν μια ανεκτή κατάσταση για όλους. Ωστόσο ποτέ δεν κατάλαβα τη σημασία της αλαζονείας των κοινωνικών τάξεων να διεξάγουν έναν συνεχή πόλεμο η μια εναντίον της άλλης. Δεν είναι αυτός ο σκοπός της ύπαρξής μας, αλλά ο σκοπός της είναι ότι, με κοινά πιστεύω, με κοινή προσπάθεια και κοινή δουλειά, να δημιουργήσουμε μια πιο υποφερτή ζωή για τους εθνοσυντρόφους μας, όχι για μια τάξη και για ένα κοινωνικό στρώμα, αλλά για όλους.

Είπα ότι πρέπει να μου δώσετε τέσσερα χρόνια. Τώρα έχουν περάσει

εννέα μήνες, όταν ανέλαβα την εξουσία η Γερμανία είχε πάνω από 6,2 εκατομμύρια άνεργους και τώρα υπάρχουν 3.710.000. Είναι ένα επίτευγμα για εννέα μηνών που είναι ορατό. Δεν μείναμε με δεμένα τα χέρια, αλλά μοχθήσαμε σκληρά μέρα με τη μέρα.

Εάν κάποιος λένε ναι, αλλά το βιοτικό μας επίπεδο δεν έχει βελτιωθεί, τότε απαντώ ότι το πρώτο πράγμα ήταν ότι έβαλα τους ανθρώπους ξανά στη διαδικασία εργασίας. Το επόμενο θα είναι η αύξηση της καταναλωτικής δύναμης. Αυτό είναι προς το δικό μας συμφέρον. Πρέπει να πω στον Γερμανό πολίτη, μην νομίζεις ότι είναι προς το συμφέρον σου αν ο εργάτης τα πάει άσχημα. Το αντίθετο, όσο περισσότερη καταναλωτική δύναμη έχει ο ίδιος, τόσο καλύτερα θα είναι και για σένα. Δεν αληθεύει ότι η δυστυχία του ενός ατόμου σημαίνει την ευτυχία του άλλου, το αντίθετο, αυξάνοντας τη δύναμη ενός έθνους στο σύνολό του όλοι επωφελούνται άμεσα ξανά από αυτήν.

Είναι ένα τεράστιο εκπαιδευτικό έργο που ξεκινήσαμε και ξέρω ότι δεν έχει τελειώσει. Και όταν αριστερά και δεξιά υπάρχουν κακοί και λένε: «Εμάς όμως δεν θα μας κερδίσετε ποτέ», τότε λέω, αυτό δεν μας ενδιαφέρει, αλλά θα κερδίσουμε τα παιδιά σας. Τα εκπαιδεύουμε από την αρχή για να έχουν ένα διαφορετικό ιδανικό και τα εκπαιδεύουμε να ενδιαφέρονται ο ένας για τον άλλο. Ξεκινήσαμε τον πόλεμο ενάντια στη διαφθορά και σχεδόν ντρεπόμουν μέχρι τώρα, να μοιραστώ μαζί σας τα αποτελέσματα, γιατί πάντα φοβόμουν, ότι ολόκληρος ο γερμανικός λαός θα ταυτιζόταν με αυτούς τους απατεώνες.

Αν όμως δώσω στον γερμανικό λαό ξανά δουλειά και ψωμί, αν θέλω να τους φέρω ξανά σε τάξη, τότε αυτό μπορώ να το κάνω μόνο αν έχει ηρεμία και ειρήνη. Δεν πρέπει λοιπόν να περιμένετε από μένα, ότι θα είμαι τόσο τρελός ώστε να θέλω έναν πόλεμο.

Δεν ξέρω πόσοι από τους ξένους πολιτικούς συμμετείχαν στον πόλεμο σαν στρατιώτες. Εγώ συμμετείχα σ' αυτόν. Τον ξέρω. Γνωρίζω όμως αυτούς που σήμερα υποκινούν το μίσος κατά της Γερμανίας και συκοφαντούν τον γερμανικό λαό, το ξέρω, ότι κανένας από αυτούς δεν έχει ακούσει ποτέ ούτε μια σφαίρα.

Σε αυτούς τους εννέα μήνες ασχοληθήκαμε μόνο με το λαό μας, μελετήσαμε μόνο τα προβλήματά μας, θέλαμε μόνο να τα λύσουμε. Και είμαι της άποψης ότι και οι άλλοι πολιτικοί θα έκαναν καλά αν ήθελαν κι αυτοί να αφοσιωθούν στα δικά τους καθήκοντα. Σε αυτούς τους εννέα μήνες δεν έχω λάβει ούτε ένα μέτρο, που θα μπορούσε να προσβάλει οποιονδήποτε πολιτικό ή να προσβάλει οποιονδήποτε λαό. Το αντίθετο, σ' αυτούς τους εννέα μήνες συνέχισα να δηλώνω ότι τα έθνη πρέπει να

γίνουν και πάλι λογικά και να μην επιτρέψουν στον εαυτό τους να υποκινείται το ένα εναντίον του άλλου από μια μικρή κλίκα διεθνών ανθρώπων. Εξήγησα ότι ο γερμανικός λαός έχει μόνο μία επιθυμία, να σωθεί σύμφωνα με τα δικά του χαρακτηριστικά. Πρέπει να μας αφήσουν στην ησυχία μας, εμείς δεν πρέπει να παρεμβαίνουμε στις υποθέσεις των άλλων και αυτοί δεν πρέπει να παρεμβαίνουν στις δικές μας. Αν γενικά οπουδήποτε στον κόσμο κάποιος αισθάνεται ότι απειλείται, αυτοί είμαστε μόνο εμείς.

Θέλουμε ειρήνη και κατανόηση, τίποτα άλλο! Εμείς θέλουμε να δώσουμε τα χέρια με τους πρώην αντιπάλους μας, πρέπει να τραβήξουμε μια γραμμή κάτω από την πιο τραγική εποχή της παγκόσμιας ιστορίας.

Λένε ότι δεν είμαι ειλικρινής. Εγώ λέω, τότε τι πρέπει να κάνω για να μας πιστέψετε; Εθνοσύντροφοί μου, πιστεύω ότι μια τέτοια στιγμή πρέπει να είναι κανείς πολύ σκληρός και, κυρίως, να μην παρεκκλίνει ούτε εκατοστό από τα δικαιώματά του.

Είμαι πεπεισμένος ότι όλα τα προβλήματα στη ζωή, όταν εμφανίζονται διάφοροι εταίροι, μπορούν να επιλυθούν μόνο εάν οι εταίροι έχουν ίσα δικαιώματα. Το ίδιο συμβαίνει και στην οικονομική διαδικασία. Φανταστείτε στην οικονομική διαδικασία ο ένας εταίρος, είτε επιχειρηματίας είτε εργάτης, να μην έχει καθόλου δικαιώματα και ο άλλος να έχει όλα τα δικαιώματα και όλη τη δύναμη. Εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε ότι τότε καμία ανεκτή σύμβαση και καμία ανεκτή κατάσταση δεν είναι δυνατή.

Το ίδιο ακριβώς γίνεται και στη ζωή των εθνών. Δεν είναι αποδεκτό ένα έθνος να έχει όλα τα δικαιώματα και τα άλλα έθνη να μην έχουν απολύτως κανένα δικαίωμα. Αυτό δε γίνεται! Αν για παράδειγμα κάτι κλονίζει την ειρήνη και δημιουργεί διαμάχες, τότε αυτό είναι η άνιση κατανομή των δικαιωμάτων τόσο στη ζωή του ατόμου όσο και στη ζωή των λαών. Και εγώ θα ήμουν ένας ψεύτης προς το γερμανικό λαό, εάν του έδινα υποσχέσεις για μια οικονομική βελτίωση της κατάστασής του, χωρίς ταυτόχρονα να απαιτήσω την ισότητα των δικαιωμάτων του στον κόσμο. Το ένα δεν μπορεί να γίνει χωρίς το άλλο και μπορώ να σας πω ότι και εδώ εκπροσωπώ μόνο το δίκαιο του γερμανικού έθνους. Για όσο βρίσκομαι σε αυτή τη θέση, θα συμπεριφέρομαι με τέτοιο τρόπο ώστε κανείς να μην μπορεί να μου πει: Άλλα έλεγες παλιά και άλλα κάνεις τώρα.

Μην μου πείτε: Ναι, τι σημαίνει τότε τιμή; Εργάτες μου! Σε αυτή την περίπτωση, τιμή σημαίνει ίσα δικαιώματα και ίσα δικαιώματα σημαίνει τη δυνατότητα εκπροσώπησης των συμφερόντων κάποιου μπροστά σε

άλλους.

Αν ο κόσμος θέλει να υπαγορεύσει, θα το κάνει χωρίς την υπογραφή μου. Και όταν ο κόσμος λέει: Ναι, είμαστε αναγκασμένοι γιατί δεν μπορούμε να σας εμπιστευτούμε. Πώς κι έτσι; Πότε ο γερμανικός λαός αθέτησε τον λόγο του! Δυστυχώς, ως επί το πλείστον έχει κρατήσει τον λόγο του πολύ πεισματικά και πολύ πιστά. Αν δεν ήμασταν τόσο πεισματάρηδες και τόσο πιστοί στους συμμάχους μας κατά τη διάρκεια του παγκόσμιου πολέμου, τότε ίσως η Γερμανία να τα είχε πάει καλύτερα. Διαμαρτυρόμαστε για το γεγονός ότι θέλουν να αξιολογούν τον χαρακτήρα ενός λαού από τους μετανάστες του. Εμείς δεν αξιολογούμε τους άλλους λαούς από εκείνους που μας παραπονιούνται για το κράτος τους. Δεν προσβάλλουμε τους Άγγλους και τους Γάλλους από κάποιους περιπλανώμενους, που κι εδώ είναι ασήμαντοι όσο είναι στην πατρίδα τους, όπως πριν στο Παρίσι και αύριο στο Λονδίνο. Αυτά δεν είναι τα πολύτιμα στοιχεία ενός έθνους. Πολύτιμα στοιχεία είναι αυτοί που είναι εκεί, που εργάζονται και δημιουργούν και όχι οι διεθνείς τσιγγάνοι. Αντιτίθεμαι σε αυτήν την κλίκα με την δέσμευση όλου του έθνους και τη δική μου δήλωση. Γι' αυτό κάνω αυτή την έκκληση για την 12η Νοεμβρίου.

Κατά τη διάρκεια πολλών αιώνων συνέβαινε οι ξένες χώρες να έχουν συμμάχους στη Γερμανία. Πρώτα ήταν οι αμφιβόλου ηθικής πρίγκιπες, οι οποίοι πρόδωσαν εν ψυχρώ το έθνος τους, ύστερα ήταν τα κόμματα, οι κοσμοθεωρίες. Είχαν πάντα συμμάχους. Τώρα θέλω να δείξω στους αντιπάλους ότι δεν θα έχουν πλέον συμμάχους στη Γερμανία. Αυτό που νιώθουμε σήμερα σαν σύμμαχο είναι ο ίδιος ο λαός. Για αιώνες δοκίμασε τη μοίρα του στη διχόνοια και είχε συγκομίσει τρομακτικά αποτελέσματα. Νομίζω, ότι τώρα δοκιμάζουμε τη μοίρα με την ενότητα, ότι τώρα προσπαθούμε να διαμορφώσουμε τη μοίρα μας σε μια αδιάσπαστη εθνική κοινότητα.

Για αυτό είμαι η εγγύηση στη Γερμανία, ότι αυτή η κοινότητα δεν θα αποδειχθεί ότι είναι προς όφελος μιας πλευράς του λαού μας. Μπορείτε να με δείτε σαν τον άνθρωπο που δεν ανήκει σε καμία τάξη, που δεν ανήκει σε κανένα κοινωνικό στρώμα, που στέκεται πάνω από όλα. Δεν έχω δεσμούς παρά μόνο με τον γερμανικό λαό. Για μένα όλοι εδώ είναι ίδιοι. Τι με ενδιαφέρουν οι διανοούμενοι, τι με ενδιαφέρει η αστική τάξη, τι με ενδιαφέρουν οι προλετάριοι; Εμένα με ενδιαφέρει μόνο ο γερμανικός λαός, στον οποίο ανήκω εντελώς και γι' αυτό είμαι αφοσιωμένος στον γερμανικό λαό.

Και αυτόν τον γερμανικό λαό θέλω να δείξω στον κόσμο στις 12 Νοεμβρίου, όπως ακριβώς είναι! Θα δουν ότι αυτά που έχω δηλώσει, δεν

είναι τα λόγια ενός ατόμου, αλλά ότι ολόκληρος ο λαός στέκεται πίσω απ' αυτόν σαν ένας άνθρωπος.

Αυτό ακριβώς ζητάω από εσάς: Υποστηρίξτε αυτήν την έννοια των ίσων δικαιωμάτων, όπως εσείς οι ίδιοι έπρεπε να αγωνιστείτε και αγωνιστήκατε για τα δικά σας δικαιώματα σαν Γερμανοί εργάτες. Όπως πρέπει σήμερα να αγωνιστούμε για το δικαίωμα της ύπαρξης όλου του λαού μας ομοίως πρέπει να το υποστηρίξουμε και δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε την τιμή μας, για τα ίσα δικαιώματά μας. Μετά απ' αυτό πρέπει να καταλάβετε την αποφασιστικότητά μου όταν δηλώνω στις μεγάλες διεθνείς δυνάμεις: Είμαστε έτοιμοι να λάβουμε μέρος σε οποιοδήποτε συνέδριο, είμαστε έτοιμοι να λάβουμε μέρος σε οποιαδήποτε διεθνή συνθήκη – αλλά πάντα μόνο σαν ισότιμοι.

Ακόμα και σαν ιδιώτης ποτέ δεν έχω αναγκάσει τον εαυτό μου να στριμωχτεί σε μια αριστοκρατική κοινωνία, που δεν με ήθελε, ή που δεν με έβλεπε ισάξιό της. Δεν το χρειαζόμουν τότε και ο γερμανικός λαός έχει ένα εξίσου καλό χαρακτήρα. Δεν θα συμμετέχουμε πουθενά σαν λούστροι, σαν κατώτεροι. Όχι, είτε θα έχουμε ίσα δικαιώματα ή ο κόσμος δεν θα μας ξαναδεί σε κάποιο συνέδριο.

Σήμερα η μοίρα μου έχει δώσει περισσότερη δύναμη από ό, τι είχε ένας καγκελάριος στη Γερμανία πολλές δεκαετίες πριν. Δεν μπορώ να προδώσω αυτά για τα οποία έχω αγωνιστεί τόσα χρόνια και αν σαν άνδρας προς άνδρα σας ζητήσω να έρθετε στις 12 Νοεμβρίου, για να με ψηφίσετε, για αυτή την ψηφοφορία, για αυτό το Ράιχσταγκ, δεν μπορείτε να πείτε: Αυτό το χρειαζέσαι εσύ. Πραγματικά προσωπικά δεν το χρειάζομαι. Θα μπορούσα να κάνω και χωρίς αυτό. Έχω ακόμη για τρεισήμισι χρόνια γενική πληρεξουσιότητα. Στέκομαι σταθερός. Εγώ δεν το χρειάζομαι, ο γερμανικός λαός το χρειάζεται, εσείς οι ίδιοι το χρειάζεστε. Η δουλειά σας το χρειάζεται. Έτσι θα σταθείτε μπροστά στο κόσμο, μαζί μου και πίσω μου και θα δηλώσετε πανηγυρικά: Δεν θέλουμε τίποτα άλλο παρά ειρήνη, δεν θέλουμε τίποτα άλλο παρά ησυχία, δεν θέλουμε τίποτα άλλο παρά να αφοσιωθούμε στα καθήκοντά μας. Θέλουμε τα ίσα δικαιώματά μας και δεν θα αφήσουμε κανέναν να μας πάρει την τιμή μας.

Αν το κάνουμε αυτό στις 12 Νοεμβρίου και αν ολόκληρο το έθνος εκπληρώσει το καθήκον του εδώ, τότε θα είναι σαφές σε όλο τον κόσμο, ίσως για πρώτη φορά στη γερμανική ιστορία, ότι τώρα πλέον πρέπει να μας αντιμετωπίζει διαφορετικά, ότι δεν μπορεί πλέον να ελπίζει στη διχόνοια μας και στον κατακερματισμό μας, ότι πρέπει να συμβιβαστεί με αυτό που υπάρχει τώρα, δηλαδή με τον γερμανικό λαό.